

**THE
SOFT POWER
LECTURES
SHOW**

TEMPORARY
ACADEMY
OF ARTS

ACTOPOLIS
ATHENS

The Soft Power Lectures Show

TEMPORARY
ACADEMY
OF ARTS

As it happens with many of the places we have been, we come across them by chance or via different coincidences. Then these places somehow become our apparatuses. The basketball court was such a case. This place was an open air cinema in the 80s. Then it became the studio of the artist Chryssa, a leading woman figure of Greek art in the 70s. And thereafter, it was designed to be a basketball court. The topographic survey was made by a member of our team as part of his previous profession as a surveyor, a profession he was practicing for living. Now, he doesn't stand doing this profession anymore. Secondly, this particular court is the gym of Panteion University, a place that was particularly interesting for our "soft power" practice. Thirdly, the coach in chief, Christos, is a person with whom we found to affiliate in various different ways, someone who seems to share our quest on subjecthood. When the artist-surveyor, a filmmaker himself, first saw the coach, he recognised him as a person he used to see frequently in cinemas. Christos, the coach is someone who narrates athletic politics in many unexpected ways. He organizes conferences on how to play basketball with two balls, he addresses gender issues and body politics and hosts movie nights. Somehow this court has a selective affinity with our narrative.

Our narrative. Here and now the energy of Athens seems to be very high. A youngish left government claims a paradigm shift for Europe while at the same time various affairs of breakdowns catapult this energy sky high. In anticipation of the grand artistic event of the 14th documenta, the local art scene seems to have expectations, feelings of alertness, not only of euphoria but also an awareness in relation to the exoticization of the city and its subjects. In any case, the scene has already changed, foreign visitors, official and unofficial, stroll in the galleries, trendy hangouts and the occupied spaces of the city. AirBNB property investors calculate that Athens will be the place to be, the place of alternative exotic tourism of catastrophe and survival.

In places caught in the eye of the cyclone, the gaze as well as the development of a certain discourse around them is expected. The spectacle is welcome, from the episodic unveiling of the artistic director of the Athens and Epidaurus Festival to the shockingly offensive interventions of Ai Weiwei, we understand that there is little alternative than to readdress issues of power and institutions, to understand who is talking on behalf of whom and what it really means to be institutional, extrainstitutional or para-institutional. At the moment we are part of a southern experiment, as a paradigm of "creative sustainability". This south, though, is based on power relations and stereotypes which are repeated, that relocate and re-regionalize the world and the subjects in order to maintain a minimum of the existing status quo. Athens is pending on its bipolar identity between economic catastrophe, refugee asphyxiation and exemplary creative energy. As it is very common for subjects of the south, we internalize a defensive and reflective position on our strenuous situation. This is a common position of frail subjects. As professionals, though, working in Athens, we were well before the crisis, perpetually oscillating between amateurism and professionalism, between giveaway for contemporary art and badly paid livelihood through jobs that, so frequently, have little to do with our professional specificity. The dilemmas we confront everyday, questions of survival and acquiescence is a procedure bound to the larger, tough reality of labor and the complex relation between menial and immaterial, voluntary and remunerated work.

As part of a decision working within or on the side of the institutions, the Temporary Academy of Arts was initiated by Elpida Karaba in 2013. PAT (an abbreviation of Temporary Academy of Arts) is an educational and artistic project that develops a para-institutional action, meaning that it is part of the cultural machinery and it doesn't proscribe institutions altogether but attempts to participate in the construction of new institutions. PAT in every project invites colleagues to design and perform its program. The Soft Power Lectures are designed by PAT as part of Actopolis, a project initiated and supported by Goethe-Institut. The Soft Power Lectures are a series of performative lectures, co-curated by Elpida Karaba and Glykeria Stathopoulou designed and performed by Panos Sklaventis, Sofia Dona, Despina Zefkili, Constantinos Hadzinkolaou and invited artists. The Soft Power, a kind of power derived from diplomacy, is the exercise of power that aligns subjects to one own's perspective using persuasion, example, seduction, and myth. The Soft Power lectures aim to explore how a city and an academy can exercise soft power in order to hegemonize the discourse around itself and everything surrounding it, asking if it is possible to take advantage of the exoticization of the crisis and to produce a "beneficial branding", to utilize the "germ" of creativity and enjoy the benefits of this so called "applied imagination", for the city and the subjects that are involved in it.

In the Soft Power Lectures Show we present material such as texts, lectures, artifacts and apparatuses produced within the context of the Soft Power Lectures of the Temporary Academy of Arts. This discursive and variable material forms a particular narrative around the South and its subjects, that counters its stereotypical depiction, aims to question the established conceptions of the artwork, the mechanisms of the art context and to reflect on our institutional surroundings. In the Soft Power Lectures as well as in the Show, we activate mechanisms of power relations as the dispositif and the apparatus. The material produced and put on display functions literally and symbolically, in explicit and implicit ways in order to claim our subjecthood, as the issues of power raised by Foucault seem to be still very persistent and by no means resolved. The methodological, or strategic, function of the term dispositif allows us to bind together heterogeneous elements and to look at how their interplay results in a specific formation producing both power structures and knowledge.

The Soft Power Lectures took place in institutional and outer-institutional spaces, with a mixed or solely for a specific public such as university students, with distinguished and younger guests. The materials produced around the Soft Power Lectures, span from video works, recorded lectures, archival material, sound pieces and live performances that narrate the story of southern subjects. This material supplies our exhibition, theoretical and curatorial practice, gathering and organizing the discourse that is produced around the exotic Athens of the crisis and creativity, aiming to reposition ourselves within our local professional field regarding our practice, working and living condition and connecting with meaningful cultural production.

We have performed and continue to perform lectures in university classes, such as the Anthropology Department at the Panteion University, the Athens School of Fine Arts and the School of Architecture in Athens. We use methodologies specific to each discipline, to per-

form critical discourse analysis on current affairs that we present as case studies, to reveal reproductions or disguises of power relations. An archival device made particularly for the show will endorse this material, providing as any other archival dispositif the legitimization of historical material worth documenting it. PAT is particularly interested to look again into our recent cultural history. A particular effort is given to narrate the story of our recent cultural production, of modern Greek art, examining the norms to which historiography is subjected and the effects produced by its view to the past and revisit Greek art historiography with terms different to the macho subjects of art, putting it up for debate. Both in the Soft Power Lectures Show as in our future plans we reread the (sad) tropics and we talk again for gendered art, for the meta and anti-human condition.

We produce works or we study works that revisit historic creative subjects of our locality, as the film on Aspa Stasinopoulou by filmmaker Constantinos Hadzinkolaou, or the work on Vlassis Caniaris by Giota Ioannidou, the work on Maria Karavela by Mary Zygouri or the video on Niki Kanagini by Stefania Ablianiti & Stavroula Morakea, artworks, that can also be read as proposals for a different construction of the past. Further new project-specific works are made, as the video lecture "South" by Panos Sklaventis. In the video, Iordanis Hadji-javousoglou (a fictional persona performed by the writer Eleftherios Keramidas) narrates the South, developing ideas around a European geography of the top and the bottom, challenging constructions of national pride and inferior and superior complexes. Also the video lecture "The Champions of Pleasure" the professor Triantafyllos Manousakis (performed by Apostolos Lampropoulos) proposes a gay reading of Greek history from ancient to modern history, running through Hellenistic years to the Greek revolution of 1821, to the Greek civil war, based on narrations on certain legendary figures of Greek history such as Alexander the Great, Karaiskakis and Velouhiotis. Some works, as the above, target in a provocative way preconceptions and reactionary attitudes obvious and latent in our society.

Other works, such as "Aspa" by Constantinos Hadzinkolaou, are based on much more subtle gestures of looking into our recent history and cultural tradition to realize our past but more fiercely our current condition and interpretations of our identity, as women, cultural workers or subjects of a certain time and locality. In any case the works as apparatuses create an effect of how to perceive the content of the lectures, to capture, orient, determine, intercept, model, control, secure the gestures, behaviors, opinions of the audience. During the Soft Power Lectures we realized that in many cases the audience outside a common exhibition practice is not prepared to reread the works, indicative of the way art is interpreted, practiced and consumed.

We adopt the mechanism of an explicit gesture; we produce new descriptions of the works to determine the terms of viewing. Sometimes, these apparatuses, have a hard effect on the subjects as the case for example with a collective interview performance we orchestrated that was addressed to artists and other professionals currently working in Athens. An event which beyond our intentions was perceived by some as violent and uncomfortable. This was a condition we reflected on, and we tried to work on. Every lecture was improvised and designed based on information, reactions and results derived from the previous lectures and actions. At the event of the Performative Interviews, the literal and blunt method we used to address certain questions to the interviewees, reveal a lot about the still open battles we have to give, and inform us for future events. For example, one could comprehend a lot about how professionals in our field have internalized the fallacy of unpaid cultural work and how difficult it is to eradicate this. In our question if art is a profession, most of the answers were negative, placing art in a sphere somewhere between a vocation and some indefinable other. As for the question if women, transgender or other subjects are paid differently, the answer was mostly no, as though one forgets that already the south is paid less for the same services, or even we tend to disregard that it is legitimate that people working in the former Eastern Bloc to be payed smaller salaries as the ones working in the former Western Bloc, as, it doesn't mean something that in big cultural events internationally you will rarely find in high influential positions subjects from the exotic Athens. The Western world intensifies the mechanisms of classifying the subjects to different rates according to gender, colour and origin, and this question was on our behalf a statement and not a banal question as it was perceived by some. So, future projects on labour or gender, equally as projects on subjected history, become of particular interest for our practice and for the designing of the future program of PAT.

LECTURE PROGRAM

Saturday 27th February STATE OF CONCEPT «Athens-Oberhausen. The energy of two cities.»

The Lecture begins with the travel of PAT, in the context of its participation at the Actopolis Program organised by the Goethe-Institut, to the ex-industrial city of Oberhausen in Germany. PAT attempts to think loudly the conditions under which a program of urban management in six balkan cities takes place. PAT is invited to activate art in relation to matters concerning the city, immigrants, labor. Utilizing lectures as a tool amongst other mediums, PAT attempts to bring forth the contradictions, hidden agendas, its own controversial role as an artistic/educational program on the contemporary methods of gentrification and compliance of cities and its subjects. Where does the assumption that the crisis produces creative subjects and "creative cities" come from? How are narratives of contemporary urban centers as "energies" constructed, cashed in the symbolic capital market and conform to regulatory urban projects?

Artworks/Apparatuses:
Anastasia Douka: Queen Makita_electric tools, 2004 (semicircular bench)
MDF, stickers, fabric, thread
Panos Sklaventis: The Poem begins with the unloving sun, lecture performance video, 2015
Constantinos Hadzinkolaou: Fire Walker 2, digitized super 8 film, 3', 2015

Friday March 18th A COFFEE HOUSE IN OMONOIA «Interviews» 6:00 pm. Coffee-Bar, 42 Socratous street (inside the arcade)

Here and now the energy of the city seems to be very high. A "youthful" left government claims a paradigm shift for Europe while at the same time various affairs catapult this energy sky high. In anticipation of the grand artistic event of the 14th Documenta, the local art scene seems to have expectations, feelings of alertness, not only of euphoria but also an awareness in relation to the exoticization of the city and its subjects. In any case, the scene has already changed, foreign visitors, official and unofficial, stroll in the galleries, trendy hangouts and the occupied spaces of the city. Simultaneously, the Athens Biennale is taking place, aptly reflecting upon its own role as an institution that is in a critical bottleneck both at a local and international level. While at the occupied space of Green Park, artists and politicians, intellectuals and the non intellectuals contemplate on the issues of anti/meta/institutionalism. PAT will organise a series of performative interviews, inviting various "creative" subjects that take the city as their topic, that narrate the city, artists and activist groups that occupy the city, that occupy active or inactive joints, that participate at the Biennale, that work for the Documenta, that do not participate at the Biennale and do not work at the Documenta. We invite artists, architects, filmmakers, activists and so on and we ask them the same questions. The questions are short. The answers are short as well. The invitees are not prepared. The questions relevant but also irrelevant (immigration, the city, do you eat while watching the news, alternative economies, sustainability, what is your salary, do you follow politics?). Every guest has 5 minutes. Lets say: 10 guests: 50 minutes. Guests: Various ages.

Participants: Sepake Angiama, Ana Dana Beros, Constantinos Giannaris, Xenia Kalpaktoglou & Poka Yio, Fanis Kafantaris, Yelta Köm, Petros Moris, Vassilis Noulas, Constantina Theodorou, Mirjana Utvic, Danijela Dugandzic Zivanovic, 3137.

Saturday March 19th, Circuits and Currents, «How much do I enjoy listening to people ascending in the elevator speaking Romanian.» (Lena Platonos, Romanian Emigres)

Attempting to examine the practical and pragmatic aspects around the narratives of the crisis and creative resilient cities, PAT organises parallel lectures, inviting partners from Balkan countries that participate at the Actopolis program, in order to create a network and exchange knowledge on the ways one can deal with the instrumentalization of the symbolic artistic capital as it relates to the normalization of contemporary cities and survival of the workers of the art field.

Speakers: Ana Dana Beros (Zagreb), Yelta Köm (Turkey), Mirjana Utvic (Belgrade), Danijela Dugandzic Zivanovic (Sarajevo)

Wednesday March 30th, Athens School of Fine Arts, Pireos street «Where will you go after this?»

The lecture aims to bring forth the exotic view of Athens as a southern experiment of creative sustainability in times of crisis. Can we problematize the emphasis that is placed only on the positive aspects of characteristics such as flexibility, sustainability, performativity, resourcefulness, creativity, informality etc which lately have become fixed points of reference for both institutions and the art scene? Athens is outlined as a body of resistance that can educate, suggest strategies of survival and a novel way to make art without money, through alternative economies and communitarian practices. What problems does this image create, viewed through the lens of a European landscape of precarity, of cuts in funding for cultural programs and the humanities and the establishment of art as an unpaid hobby?

April, Every Tuesday, University of Munich «Soft Power Screenings. the Gaze»

A series of soft power projections in Munich. An assemblage of the cinematographic gaze on the cities of the crisis, on their subjects and their bodies. Munich will meet Athens, not however Munich itself, nor Athens itself either, but these cities, that are on the center, the periphery, the East, the West, in Germany, in Greece, the Balkans and exchange awkward, guilty, sullen, innocent and aggressive glances. Common variable: students of architecture, urban planning, art and others, citizens, passerby.

Saturday April 23rd MENIDI «From sunset to sunrise» Non-Performance-lecture about cinema. 6:40 pm. Departure suburban train Larissis Station: Destination: Acharnes (Last connection 11:30) Buses A10, B10 (from: Larissis station - destination: Liossion. 7:30 pm. Tour at the Historical and Folklore Museum of Acharnes, Acharnes - Central Square (Ag. Vlasios Square). 8:00 pm. Lecture at Kallitexneio of Acharnes, A. Heiliou 16

«I have a sunset and a sunrise, but what do I show in between? Everything is that bastard Buñuel's fault who sliced the eye of the dog, taming cinema. If he had left it intact, now maybe we might have had some courage to see our own images, but look how we ended up! Finding pleasure and sole retreat at the hooey of exoticism.»

Thursday May 12th Panteion University, Department of Anthropology «South: Ideas around a European geography of the top and the bottom»

The maps, the way we read them: the north up and the south at the bottom. Ok. Now lets think about what that might mean. If we try to locate the connotations of the «top» and the «bottom» it is easy to realize that the top is used exclusively with a positive sign and the bottom with a negative. We use the upper and the lower as qualitative indicators of discrimination to characterize anything. From the economic progress of a country, to the level of someone's education or the design flair of some subject. [...] The North is indeed/of course/ really and inevitably higher than the south on all levels. It enjoys an undeniable economic, social, cultural and political supremacy, that even though that supremacy was fairly won, at the same time it has also been bestowed on. This natural superiority of the North has in any case a geopolitical scenario. When we finally stop sucking at the candy of the higher geopolitical importance supposedly enjoyed by Greece due to its geographical location, we may be able to discern the obvious. Consider the famous Dorian invasion or the impetuous manner in which the Indo-European gushed from North to South, and now try to think of any great historical route that has happened the other way round. Right, there aren't any.

Tuesday May 31st, Basketball Court, Panteion University. «The Soft Power Lectures Show» 7:00 pm Ipponaktos St., Neos Kosmos, Athens 117 44

Temporary Academy of Arts (PAT)
(Elpida Karaba, Glykeria Stathopoulou, Sofia Dona, Constantinos Hadzinkolaou, Panos Sklaventis, Despina Zefkili)

The Soft Power Lectures, archive videos, 2016.

Constantinos Hadzinkolaou
Aspa, digitized super 8 film, 4', 2014
Aspa lights a cigarette, book, 2014

Fire Walker 2, digitized super 8 film, 3', 2015
Sunsets, performance for film & sound, 7', 2016

Sofia Dona
Soft Power Screening, 2016

Panos Sklaventis
The Champions of Pleasure, HDV, 17', 2016
South, HDV, 11', 2016
Daysign / Narratives around the Greek sun, Book, Limited Edition of 50, 2016

Nikos Alexopoulos
Photo series PAT, 2016

INVITED ARTISTS

Stefania Ablianiti & Stavroula Morakea
The dinner (after Niki Kanagini), video loop 7', 2015

Angelos Krallis
Workout, broadcast/radio installation, 90 min
Faggots, faggots!, Poem, 2015

Yannis Papadopoulos
Installation, 2016

Thalia Raftopoulou
The Dance Floor, temporary installation, 2016

Kostis Velonis
Design of state of emergency sculpture, lecture, 2016

ACTOPOLIS – THE ART OF ACTION
A project of the Goethe-Institut and Urbane Künste Ruhr.

ACTOPOLIS
THE ART
OF ACTION

URBANE
KÜNSTE
RUHR

GOETHE
INSTITUT

The Soft Power Lectures Show

Όπως συμβαίνει συχνά με πολλά από τα μέρη στα οποία βρισκόμαστε, πέφτουμε πάνω τους κατά τύχη ή μέσα από διάφορες συμπτώσεις. Τότε αυτά τα μέρη γίνονται τα εργαλεία μας. Το γήπεδο Μπάσκετ είναι μία τέτοια περίπτωση. Αυτό το μέρος, ήταν θερινό σινεμά στη δεκαετία του 80. Μετά έγινε το εργαστήριο της Χρύσας, μίας ηγετικής φυσιογνωμίας της Ελληνικής Τέχνης της δεκαετίας του '70. Μετά σχεδιάστηκε για να γίνει γήπεδο μπάσκετ. Η τοπογραφική έρευνα για το γήπεδο έγινε από ένα μέλος της ομάδας μας ως μέρος της προηγούμενης δουλειάς του ως τοπογράφος, ένα επάγγελμα από το οποίο βιοποριζόταν. Τώρα δεν αντέχει να ασκεί αυτό το επάγγελμα πια. Δεύτερον το συγκεκριμένο γήπεδο είναι το γυμναστήριο του Παντείου Πανεπιστημίου, ένα μέρος το οποίο ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέρον και σχετικά με τις διαλέξεις των Soft Power Lectures. Τρίτον, ο Χρήστος, ο υπεύθυνος προπονητής του γηπέδου, είναι ένα πρόσωπο με το οποίο βρήκαμε διάφορες συνδέσεις. Είναι κάποιος ο οποίος φαίνεται να μοιράζεται την αναζήτησή μας σχετικά με τις υποκειμενικότητες. Ο καλλιτέχνης τοπογράφος, ο ίδιος κινηματογραφιστής, όταν είδε τον προπονητή στο γήπεδο τον αναγνώρισε, ήταν ένα άτομο που έβλεπε συχνά στα σινεμά. Ο Χρήστος, ο προπονητής, είναι κάποιος που αφηγείται πολιτικές των αθλητικών με διάφορους απροσδόκητους τρόπους. Οργανώνει ομιλίες για το πώς μπορεί να παίξει κάποιος μπάσκετ με δύο μπάλες, απευθύνει θέματα ισότητας των φύλων και πολιτικές του σώματος και οργανώνει κινηματογραφικές προβολές. Κατά κάποιο τρόπο αυτό το γήπεδο έχει εκλεκτικές συγγένειες με τη δική μας αφήγηση.

Η αφήγησή μας. Εδώ και τώρα η ενέργεια της πόλης φαίνεται να είναι πολύ υψηλή. Μια «νεανική» αριστερή κυβέρνηση διεκδικεί την αλλαγή παραδείγματος για την Ευρώπη ενώ παράλληλα συμβάνατα εκτοξεύουν στα ύψη αυτή την ενέργεια. Στην αναμονή για παράδειγμα, της διεξαγωγής του διεθνούς καλλιτεχνικού γεγονότος της Ντοκουμέντα, υπάρχουν έντονη προμονή, ένα αίσθημα εγρήγορσης για την εικαστική σκηνή αλλά και επιφυλακτικότητα σε σχέση με την εξωτικοποίηση της πόλης και των υποκειμένων της. Σε κάθε περίπτωση όμως το σκηνικό προς στιγμήν έχει αλλάξει ήδη, ξένοι επισκέπτες επίσημοι και ανεπίσημοι σουλατσάρουν στις γκαλερί, στα τρέντι στέκια, στις καταλήψεις. Οι επενδυτές ακινήτων, και οι μεσέτες του AirBNB προβλέπουν πως η Αθήνα θα γίνει η πόλη που κάποιος πρέπει να επισκεφτεί, η πόλη για εναλλακτικό εξωτικό τουρισμό, καταστροφής και επιβίωσης.

Σε μέρη τα οποία βρίσκονται στο μάτι του κυκλώνα, το βλέμμα όπως και η παραγωγή ενός συγκεκριμένου λόγου γύρω από αυτά είναι δύσκολο να αποφευχθούν. Το θέμα είναι υπερόδεκτο, από την επεισοδική αποκαθλίωση του διευθυντή το φεσιθάβ Αθηνών και Επιδούρου, μέχρι τις επίμαχες παρεμβάσεις του καλλιτέχνη Ai Weiwei, αντιλαμβάνομαστε πως υπάρχουν λίγες εναλλακτικές παρά να επαναπροσδιορισμού ζητήματα εξουσίας και ζητήματα σχετικά με τους θεσμούς, να αντιληφθούμε ποιος μιλάει εξ ονόματος ποιαου και τι σημαίνει να δουλεύει κάποιος σε θεσμικό, εξωθεσμικό ή παραθεσμικό πλαίσιο. Αυτή τη στιγμή η Αθήνα είναι μέρος ενός Νότιου πεiriάματος, αποτελεί ένα παράδειγμα «δημιουργικής βιωσιμότητας». Αυτός ο Νότος όμως, βασίζεται σε σχέσεις εξουσίας και στερεότυπα που αναπαράγονται, που συνεχίζουν να κατασκευάζουν περιφέρειες και τα υποκειμένα τους, προκειμένου να διατηρηθεί το υπάρχον status quo.

Η Αθήνα εκκρεμεί στη διπολική της ταυτότητα ανάμεσα στην οικονομική καταστροφή, την προσωπική εισροή και την υποδειγματική δημιουργική ενέργεια. Όπως είναι σύνηθες για τα υποκείμενα του Νότου, εσωτερικούμε μια αμυντική και αναστοχαστική θέση σχετικά με το πτείον της κατάστασής μας. Μια θέση που συχνά οικειοποιούνται ευπαθή, ευάλωτα υποκείμενα. Ως επαγγελματίες όμως, που εργαζόμαστε στην Αθήνα, βρισκόμασταν πολύ πριν από την κρίση, σε μία αέναη ταλάντωση μεταξύ ερασιτεχνισμού και επαγγελματισμού, μεταξύ προσφοράς για τη σύγχρονη τέχνη και κακοπληρωμένων δουλειών που συχνά δεν έχουν καμία σχέση με την επαγγελματική μας εξειδίκευση. Τα δилήματα που αντιμετωπίζουμε καθημερινά, ζητήματα επιβίωσης και συναισσης, ανήκουν σε μία διαδικασία που συνδέεται με την ευρύτερη, σκληρή πραγματικότητα της εργασίας και του πολύπλοκη σχέση μεταξύ της άυλης, εθελοντικής και αμειβόμενης εργασίας.

Ως μέρος μιας διεργασίας επινόησης άλλων μορφών θεσμού και θέσμησης, η Προσωρινή Ακαδημία Τεχνών ιδρύθηκε από την Ελπίδα Καραμπά το 2013. Η ΠΑΤ είναι ένα εκπαιδευτικό και καλλιτεχνικό πρότζεκτ που αναπτύσσει παρα-θεσμική δράση, πράγμα που σημαίνει ότι είναι μέρος του πολιτιστικού μηχανισμού, δεν αποκτηρίσσει τους θεσμούς συνολικά αλλά επιχειρεί να συμμετάσχει στην κατασκευή νέων θεσμών. Η ΠΑΤ σε κάθε έργο προσκαλεί συναδέλφους να σχεδιάσουν και να επιτελέσουν το πρόγραμμά της.

Το πρόγραμμα των Soft Power Lectures σχεδιάστηκε από την ΠΑΤ ως μέρος του Actorolls, ενός πρότζεκτ που υποστηρίζεται από το Goethe-Institut. Τα Soft Power Lectures είναι μια σειρά επτελεστικών διαλέξεων που συνεπιμελούνται η Ελπίδα Καραμπά και η Γλυκερία Σταθοπούλου και σχεδιάζονται και επιτελούνται από τον Πάνο Σκλαβενίτη, τη Σοφία Ντώνια, τη Δέσποινα Ζευκλή, τον Κωνσταντίνο Χατζηνικολάου και προσκεκλημένους καλλιτέχνες. Η Ήτια Δύναμη, ένας όρος που προέρχεται από τη διπλωματία, είναι η άσκηση της εξουσίας που στοχεύει στην υποκειμενοποίηση χρησιμοποιώντας πειθώ, παραδείγματα, αποπλάνηση και μύθο. Το πρόγραμμα των Soft Power Lectures έχει ως στόχο να διερευνήσει πώς μπορεί μια χώρα, μια πόλη, μια ακαδημία να εξασκήσει ήπια δύναμη προκειμένου να ηγεμονεύσει τον λόγο γύρω από τον εαυτό της και όσα την περιβάλλουν, θέτοντας την ερώτηση για το αν μπορεί κανείς να εκμεταλλευτεί την εξωτικοποίηση της κρίσης για να παράξει ένα ωφέλιμο branding, να αξιοποιήσει το “μικρόβιο” της δημιουργικότητας και να απολλάξει τα οφέλη αυτής της “εφαρμοσμένης φαντασίας”, για την πόλη και τα υποκείμενα που ασχολούνται με αυτή.

Στο Soft Power Lectures Show, παρουσιάζονται κείμενα, διαλέξεις και έργα τέχνης που έχουν παραχθεί στα πλαίσια των Soft Power Lectures της Προσωρινής Ακαδημίας Τεχνών. Αυτό το μεταβλητό υλικό σχηματίζει μια ιδιαίτερη αφήγηση γύρω από το Νότο και τα υποκείμενά του, που αντιστάσειτα στις στερεότυπες απεικονίσεις του και την παγιωμένη πρόκλησή του. Επιπλέον, το υλικό αυτό έχει ως στόχο να αμφισβητήσει τις καθιερωμένες αντιλήψεις περί του έργου τέχνης, τους μηχανισμούς του πλαισίου της τέχνης και να μας προβληματίσει σχετικά με το θεσμικό μας περιβάλλον. Στις Soft Power Lectures όπως και στην τελική παρουσίαση, ενεργοποιούμε μηχανισμούς που παράγουν σχέσεις εξουσίας, όπως το apparatus (dispositif). Το υλικό που παράγεται και παρουσιάζεται, λειτουργεί κυριολεκτικά και συμβολικά με άμεσους και έμμεσους τρόπους ως προς την διεκδίκηση υποκειμενικότητων, μιας και τα ζητήματα εξουσίας που έβασε ο Φουκώ εξοκολοθούν να είναι καιρία και σε καμία περίπτωση δεν έχουν επιλυθεί.

Το πρόγραμμα των Soft Power Lectures πραγματοποιήθηκε σε θεσμικούς και εξωθεσμικούς χώρους, με μικτό ή μόνο για ένα συγκεκριμένο κοινό όπως φοιητές, με διακεκριμένους και μη επισκέπτες. Το υλικό που παράχθηκε γύρω από τα Soft Power Lectures, ποικίλει, από βίντεο, ηχογραφημένες διαλέξεις, αρχαιακό υλικό, ηχητικά έργα και επιτελέσει που αφηγούνται την ιστορία των νότιων υποκειμένων. Το υλικό αυτό, τροφοδοτεί την εκθεσιακή, θεωρητική και επιμελητική πρακτική της ΠΑΤ και αποτελεί μία συλλογή και οργάνωση του λόγου που παράγεται

γύρω από την εξωτική Αθήνα της κρίσης και της δημιουργικότητας. Επιπλέον, το πρόγραμμα των Soft Power Lectures, είχε ως στόχο να μας επανατοποθετήσει με άλλους όρους στο εγχώριο επαγγελματικό πεδίο και να διαπραγματευθεί τις συνθήκες εργασίας, διαβίωσης και επισφάλειας της πρακτικής μας. Έχουμε επιτελέσει και συνεχίζουμε να επιτελούμε διαλέξεις σε πανεπιστήμια, όπως στο Τμήμα Ανθρωπολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου, τη Σχολή Καλών Τεχνών και τη Σχολή Αρχιτεκτονικής στην Αθήνα. Χρησιμοποιούμε μεθοδολογίες συγκεκριμένες κάθε γνωστικής πειθαρχίας, για την κριτική ανάλυση του λόγου σχετικά με τρέχοντα γεγονότα που παρουσιάζουμε ως περιπτωσιολογικές μελέτες, για να αποκαλυφθούν μέσα από αυτά αναπαραγωγές ή μεταμφιέσεις των σχέσεων εξουσίας.

Πέραν αυτού, οι δράσεις της Προσωρινής Ακαδημίας Τεχνών στρέφονται στην πρόσφατη πολιτιστική μας ιστορία καθώς και στις αφηγήσεις της πρόσφατης ελληνικής πολιτιστικής παραγωγής και του ελληνικού μοντερνισμού. Η ΠΑΤ μελετά τους κανόνες στους οποίους υπόκειται η ιστοριογραφία και την εκφορά για το παρελθόν που ορίζουν αυτές οι θέσεις, καθώς και επανεξετάζει την ελληνική ιστοριογραφία της τέχνης με όρους διαφορετικούς από το κυρίαρχο πατριαρχικό μοντέλο. Ξαναδιαβάζουμε τους (βλιβερούς) τροπικούς και αναφερόμαστε και πάλι στην έμφυλη τέχνη, την μετα και αντι -ομνιανστική συνθήκη.

Παράγονται έργα ή εξετάζονται έργα που μελετούν διάφορα ιστορικά δημιουργικά υποκείμενα, όπως η ταινία για την Άσπα Στσιανοπούλου του σκηνοθέτη Κωνσταντίνου Χατζηνικολάου, το έργο για τον Βλόντση Κανιάρη της Γιώτας Ιωαννίδου, το έργο για τη Μαρία Καραβέλα της Μαίρη Ζυγούρη ή το βίντεο για τη Νίκη Καναγκίνη από τη Στεφανία Αμπλιανίτη & τη Σταυρούλα Μωρακάε, έργα τέχνης, που μπορεί επίσης να αναγνωστούν και ως προτάσεις για μια διαφορετική κατασκευή του παρελθόντος. Επίσης παράγονται νέα έργα, όπως το βίντεο διάλεξη “Νότος” του Πάνου Σκλαβενίτη. Στο βίντεο αυτό, ο Ιορδάνης Χατζηγιαννούσογλου (μία πλασματική persona που επιτελείται από τον συγγραφέα Ελευθέριο Κεραμίδη) αφηγείται το Νότο, αναπτύσσοντας ιδέες γύρω από μια ευρωπαϊκή γεωγραφία των πάνω και των κάτω, μια προκλητική ερμηνεία πάνω στις κατασκευές εθνικής ταυτότητας, εθνικής υπεργόνηας και συμπλεγμάτων ανωτερότητας και κατωτερότητας. Επίσης στη βίντεο διάλεξη του Σκλοβενίτη “οι Ανδρείοι της Ηδονής”ο καθηγητής Τριαντάφυλλος Μανουσάκης (επιτελείται από τον Απόστολο Λαμπρόπουλο) προτείνει μια gay ανάγνωση της ελληνικής ιστορίας από την αρχαιότητα έως σήμερα, καλύπτοντας την περίοδο από τα Ελληνιστικά χρόνια, την ελληνική επανάσταση του 1821 μέχρι και τον ελληνικό εμφύλιο πόλεμο, βασίζομενος σε αφηγήσεις σχετικά με μυθικές μορφές της ελληνικής ιστορίας, όπως ο Μέγας Αλέξανδρος, ο Καραϊσκάκης και ο Βελουχιώτης.

Έργα όπως τα παραπάνω, σχετίζονται με ένα προκλητικό τρόπο σε προκαταλήψεις και αντιδραστικές συμπεριφορές έντονες στον κοινωνικό μας περίγυρο. Άλλα έργα, όπως η “Άσπα” του Κωνσταντίνου Χατζηνικολάου, βασίζονται σε πιο λεπτές χειρονομίες, κοπάνε την πρόσφατη ιστορία και πολιτιστική παράδοση και προτείνουν διαφορετικές νοηματοδοτήσεις του παρελθόντος, αλλά κυρίως συνειδησης του παρόντος και επαναπροσδιορισμό των ταυτοτήτων μας, ως γυναίκες, ως εργαζόμενοι στο πολιτιστικό πεδίο ή ως υποκείμενα σε ένα ορισμένο χρονικό πλαίσιο και τοποθεσία. Σε κάθε περίπτωση τα καλλιτεχνικά έργα ως μηχανισμοί, πλαισιώνουν τις διαλέξεις, προσανατολίζουν, καθορίζουν, ελέγχουν, εξασφαλίζουν τις χειρονομίες, τις συμπεριφορές, τις απόψεις του κοινού. Κατά τη διάρκεια των Soft Power Lectures συνειδητοποιήσαμε ότι σε πολλές περιπτώσεις το κοινό που βρίσκεται εκτός μιας κοινής εκθεσιακής πρακτικής, δεν είναι διατεθειμένο να ξαναδιαβάσει τα έργα, ενδεικτικό του τρόπου που ερμηνεύεται, ασκείται και καταναλώνεται η τέχνη.

Σε διάφορες δράσεις της ΠΑΤ υποθετούνται μηχανισμοί και μέθοδοι ρητών χειρονομιών. Μερικές φορές, αυτές οι χειρονομίες ανάλογα με την περίπτωση, έχουν έντονη επιδραση στα υποκείμενα. Για παράδειγμα σε μια συλλογική επιτελεστική συνέντευξη που ενορχήστρωσε η ομάδα της ΠΑΤ, η οποία απευθυνόταν σε καλλιτέχνες και άλλους επαγγελματίες που εργάζονται στην Αθήνα, η δράση αυτή, πέρα από τις προθέσεις μας, έγινε αντιληπτή από ορισμένους ως βίαιη. Κάθε διάλεξη σχεδιάστηκε και επιτελέστηκε με βάση τις πληροφορίες, τις αντιδράσεις και τα αποτελέσματα που προκύψαν από τις προηγούμενες διαλέξεις και δράσεις. Στην περίπτωση των Επιτελεστικών Συνεντεύξεων, η γραμμική και οδιαιμεσολάβητη μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε για να απευθυνόμε ορισμένες ερωτήσεις στους συμμετέχοντες, αποκαλύπτουν πολλά για τις ανικτές ακόμα μέχες που έχουμε να δώσουμε. Για παράδειγμα, θα μπορούσε κανείς να κατανοήσει πολλά, σχετικά με το πώς οι επαγγελματίες στον τομέα μας έχουν εσωτερικεύσει τη σφαλερότητα της απλήρωτης εργασίας στο πολιτιστικό πεδίο και πόσο δύσκολο είναι να εξελιφθεί αυτό. Στην ερώτησή μας, αν η τέχνη είναι επάγγελμα, οι περισσότερες απαντήσεις ήταν αρνητικές, τοποθετώντας την τέχνη σε μια σφαίρα κάπου μεταξύ ενός κοινωνικού φαινομένου, ατομικής κλίσης και κάποιου απροσδιορίστου άλλου.

Όσον αφορά το ερώτημα αν οι γυναίκες και οι διαφυλικοί πληρώνονται διαφορετικά από άλλα υποκείμενα, η απάντηση ήταν ως επί το πλείστον πως όχι, σαν ένας να ξεκαά ότι ήδη ο Νότος πληρώνεται λιγότερο για τις ίδιες υπηρεσίες, επιδεικνύοντας πως ακόμα έχουμε την τάση να αδιαφορούμε για το ότι είναι νομιμοποιημένο, οι άνθρωποι που εργάζονται στο πρώην Ανατολικό μπλοκ, για την ίδια εργασία να πληρώνονται λιγότερο από αυτούς που εργάζονται στο πρώην Δυτικό μπλοκ, ή για παράδειγμα, σε μεγάλα διεθνή πολιτιστικά γεγονότα, σπάνια βρίσκονται σε διευθυντικές θέσεις υποκείμενα από την εξωτική πόλη της Αθήνας. Ο Δυτικός κόσμος εντείνει τους μηχανισμούς ταξινόμησης υποκειμένων σε διαφορετικές κατηγορίες ανάλογα με το φύλο, το χρώμα και την καταγωγή, και αυτή η ερώτηση ήταν από την πλευρά μας μια δήλωση και όχι ένα κοινότυπο ζήτημα όπως θεωρήθηκε από κάποιους. Έτσι, πρότζεκτ σχετικά με την εργασία ή το φύλο που καθορίζουν την ύπαρξή μας και το μέλλον μας, καθώς και πρότζεκτ αναθεώρησης της ιστορίας, θα συνεχίσουν να εφοδιάζουν την πρακτική μας και το σχεδιασμό του μελλοντικού προγράμματος της ΠΑΤ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ

Σάββατο 27 Φεβρουαρίου, State of Concept «Αθήνα- Ομπερχάουζεν. Η ενέργεια δύο πόλεμων».

Η διάλεξη ξεκινά με το ταξίδι της ΠΑΤ, στα πλαίσια της συμμετοχής της στο πρόγραμμα Actorolls του Goethe-Institut, στην πρώην βιομηχανική πόλη του Ομπερχάουζεν. Η ΠΑΤ επιχειρεί να σκεφτεί φωναχτά τους όρους που πραγματοποιείται ένα πρόγραμμα αστικής ρύθμισης σε έξι βολκανικές πόλεις. Η ΠΑΤ προσκαλείται να ενεργοποιήσει την τέχνη σε σχέση με ζητήματα που αφορούν την πόλη, τους μετανόστες, την εργασία. Αξιοποιώντας μεταξύ άλλων τη διάλεξη ως εργαλείο, επιχειρεί να φέρει στο προσκήνιο τις αντιφάσεις, τις κρυφές ατζέντες, τον δικό της αμφιλεγόμενο ρόλο ως καλλιτεχνικό/εκπαιδευτικό πρόγραμμα, στις σύγχρονες μεθόδους εξευγενισμού και συμμόρφωσης των πόλεων και των υποκειμένων της. Από πού προκύπτει η υπόθεση πως η κρίση παράγει δημιουργικά υποκείμενα και "δημιουργικές πόλεις"; Πώς κατασκευάζονται οι

TEMPORARY ACADEMY OF ARTS

αφηγήσεις των σύγχρονων αστικών κέντρων ως “ενέργειες” που εξαργυρώνονται στην αγορά το συμβολικού κεφαλαίου και συμμορφώνονται στα ρυθμισκά αστικά προγράμματα;

Έργα/ Apparatus: Αναστασία Δούκα: Queen Makita, Πάνος Σκλαβεβίνης: The Poem begins with the unloving sun, Κωνσταντίνος Χατζηνικολάου: Fire Walker 2

Παρασκευή 18 Μαρτίου, Ένα καφενείο στην Ομόνοια 6:00 μμ. Καφέ-Μπαρ, Σωκράτους 42 (εντός της στοάς) «Συνεντεύξεις»

Μια δοσμένη ατζέντα: Η Αθήνα είναι μια πόλη στο μάτι του κυκλώνα. Είναι η πρωτεύουσα μιας χώρας που βρίσκεται στο κέντρο του μεταναστευτικού προβλήματος, στο επίκεντρο του οικονομικού προβλήματος της Ευρώπης. Μια πόλη αντιπαράδειγμα σε σχέση με την κατάρρευση των θεσμών που καθόρισαν την Ευρώπη της πρόνοιας. Είναι μια πόλη παράδειγμα καθώς είναι μια πόλη σε μετάβαση. Συχνά, αναφέρεται ως μια πόλη με πολύ δημιουργική ενέργεια. Στην αναμονή του μεγάλου καλλιτεχνικού γεγονότος της Ντοκουμέντα υπάρχει μια μεγάλη προμονή, και ένα αίσθημα εγρήγορσης, όχι μόνο εφορίας για την εικαστική σκηνή αλλά και επιφυλακτικότητας σε σχέση με την εξωτικοποίηση της πόλης και των υποκειμένων της. Σε κάθε περίπτωση όμως το σκηνικό προς στιγμήν έχει αλλάξει ήδη, ξένοι επισκέπτες επίσημοι και ανεπίσημοι σουλατσάρουν στις γκαλερί, στα τρέντι στέκια, στις καταλήψεις. Ταυτόχρονα, στα καλλιτεχνικά, τρέχει και η δική μας Μπιενάλε, που σωστά αναστοχάζεται για το ρόλο της, καθώς τόσο σε τοπικό όσο και σε διεθνές επίπεδο ο θεσμός βρίσκεται σε μια κρίσιμη στενωπό. Ενώ, στην κατάληψη του Green Park, καλλιτέχνες και πολιτικοί, διανοοούμενοι και μη συσκέφονται για την αντιμετά/θεσμικότητα. Η ΠΑΤ θα οργανώσει μια σειρά από επιτελεστικές συνεντεύξεις, σε διαφορετικά δημιουργικά υποκείμενα που εμπλέκονται με την πόλη, που αφηγήθηκαν την πόλη, σε ομάδες ακτιβιστών και καλλιτεχνών που καταλαμβάνουν την πόλη και επίσης καταλαμβάνουν ενεργά και ανενεργά στέκια, που συμμετέχουν στην Μπιενάλε, που εργάζονται για την Ντοκουμέντα, που δεν συμμετέχουν στην Μπιενάλε και που δεν εργάζονται για την Ντοκουμέντα. Προσκαλούμε καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, ακτιβιστές και τα συναφή και τους ρωτάμε τις ίδιες ερωτήσεις. Οι ερωτήσεις σύντομες. Οι απαντήσεις επίσης. Οι καλεσμένοι δεν έχουν προετομασθεί. Οι ερωτήσεις σχετικές, αλλά και άσχετες (μετανάστευση, πόλη, τρως όταν βλέπεις ειδήσεις, εναλλακτική οικονομία, βιωσιμότητα, τι μισθό παίρνεις, βλέπεις πολιτικά...). Κάθε καλεσμένος έχει 5 λεπτά. Ας πούμε: 8 καλεσμένοι: 40 λεπτά. Καλεσμένοι: διάφορες ηλικίες. **Συμμετέχοντες:** Serape Angiama, Κωνσταντίνος Γιάνναρης, Ξένια Καλπακτσόγλου & Poka-Yio Φάνης Καραντάσης, Πέτρος Μώρης, Βασίλη Νούλας, Κωνσταντίνα Θεοδώρου, 3 137, Ana Dana Beros, Yelta Kom, Mirjana Utvic, Danijela Dugandzic Zivanovic.

Σάββατο 19 Μαρτίου, Circuits and Currents «Πόσο μ ‘αρέσει ν’ ακούω τους ανθρώπους να ανεβίζουν με το ασανιέρ και να μιλάνε ρομάνικα» (Λένα Πλάτωνης, Εμικράδες της Ρουμανίας)

Επιχειρώντας να δούμε την πρακτική και πραγματιστική όψη των αφηγήσεων περί κρίσης και δημιουργικών ανθεκτικών πόλεων, οργανώνονται παράλληλες διαλέξεις προσκεκλημένων από τις συναίτερες χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα Actorolls, προκειμένου να μοιραστούμε ένα δικτυο γνώσης σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης της εργαλειοποίησης του συμβολικού καλλιτεχνικού κεφαλαίου στην κανονικοποίηση των σύγχρονων πόλεων και επιβίωσης των εργαζόμενων στο καλλιτεχνικό πεδίο.

Ομιλητές: Ana Dana Beros (Ζάγκρεμπτ), Yelta Kom (Τουρκία), Mirjana Utvic (Βελγρόδι), Danijela Dugandzic Zivanovic (Σαράγιεβο)

Τετάρτη 30 Μαρτίου, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, Πειραιώς «Πού θα πας μετά από εδώ»

Η διάλεξη έχει ως στόχο να φέρει στο προσκήνιο την εξωτική οπτική της Αθήνας ως ένα Νότιο πείραμα δημιουργικής βιωσιμότητας σε καιρούς κρίσης. Μπορούμε να προβληματικοποιήσουμε την ανάδειξη του θετικού και μόνο προήμοιο χαρακτηριστικών όπως ευελξία, βιωσιμότητα, επιτελεστικότητα, επικοινωνικότητα, δημιουργικότητα, παρατυπία (informality) κλπ. Που αποτελούν τον τελευταίο καιρό σταθερό σημείο αναφοράς τόσο για μεγάλους θεσμούς όσο και για την αθηναϊκή σκηνή; Η Αθήνα σκιαγραφείται ως φορέας αντίστασης που μπορεί να διδάξει, να προτείνει στρατηγικές επιβίωσης αλλά και έναν νέο τρόπο να κάνει τέχνη χωρίς χρήματα, με εναλλακτικές οικονομικές και κοινοστικές πρακτικές. Τι προβλήματα δημιουργεί αυτή η εικόνα ιδωμένη μέσα σε ένα ευρωπαϊκό τοπίο επισφάλειας, περικυκωον στον πολιτισμό και τις ανθρωπιστικές σπουδές και καθιέρωσης της τέχνης ως απλήρωτου χόμπι;

Σάββατο 23 Απριλίου, Μενίδι «Από το ηλιοβασιλέμα στην ανατολή» Μη-περφόρμανς-διάλεξη για το σινεμά 6:40μμ. Αναχώρηση προασπακού από Σταθμό Λαρίσης, Στάση Αχαρνές (Τελευταίο δρομολόγιο 11.30 μμ.) 7:30μμ. ΑΝΑΘΕΜΑ Α10, Β10 (Σταθμός Λαρίσης- Στάση Λιοσίων). 7:30μμ. Ιστορικά και Λαογραφικό Μουσείο Αχαρνών, Κεντρική πλατεία Αχαρνών (πλατεία Αγ.Βλασίου)8:00μμ. Διάλεξη στο Καλλιτεχνείο Αχαρνών, Αθ.Χελιού 16

«Έχω ένα ηλιοβασιλέμα και μία ανατολή, αλλά τι θα δείξω ενδιάμεσα; Για όλα φταίει ο βρωμο-Μπουוניούελ που τεμάχισε το μάτι του σκύλου, εξημερώνοντας το σινεμά. Αν το είχε αφήσει άθικτο, τώρα ίσως να μας είχε μείνει λίγο κουράγιο για να δούμε τις δικές μας εικόνες, μα κοίτα πώς καταντήσαμε! Νε βρίσκουμε απόλαυση και μοναδικό καταφύγιο στις φανφάρες του εξωτισμού».

Απρίλιος, κάθε Τρίτη, Μόναχο «Soft Power Screenings. Το Βλέμμα»

Μια σειρά soft power προβολών στο Μόναχο. Μια συρραφή του κινηματογραφικού βλέματος πάνω στις πόλεις της κρίσης, στα υποκείμενα και τα σώματά τους. Το Μόναχο θα συναντήσει την Αθήνα, όχι όμως το ίδιο το Μόναχο, ούτε την ίδια την Αθήνα, αλλά αυτές τις πόλεις, που είναι στο κέντρο, στην περιφέρεια, στην ανατολή, στη δύση, στη Γερμανία, την Ελλάδα, τα Βαλκάνια και ανταλλάσσουν αμήχανες, ένοχες, βλοσυρές, αλώες και επιθετικές ματιές. Κοινό μεταβλητό: φοιητές αρχιτεκτονικής, πολεοδομίας, τέχνης και άλλων, πολιτες, περαστικοί.

Πέμπτη 12, Μαΐου, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Τμήμα Ανθρωπολογίας «South: Σκέψεις γύρω από μια ευρωπαϊκή γεωγραφία των πάνω και των κάτω»

Οι χάρτες, ο τρόπος που τους κοιτάζουμε: ο Βορράς λοιπόν πάνω και ο Νότος κάτω. Οκ. Τώρα ας σκεφτούμε τι μπορεί να σημαίνει αυτό. Αν δοκιμάσουμε να ανιχνεύσουμε τις συνδηλώσεις των ‘πάνω’ και ‘κάτω’ είναι εύκολο να διαπιστώσουμε πως το ‘άνω’ νοείται αποκλειστικά με θετικό πρόσημο και το ‘κάτω’ με αρνητικό. Χρησιμοποιούμε το ‘ανώτερο’ και το ‘κατώτερο’ ως δείκτες ποιστικής διάκρισης για να χαρακτηρίσουμε το σπήδητοτε. Από την οικονομική πορεία μιας χώρας μέχρι το επίπεδο μόρφωσης ή την σχεδιαστική δεινότητα κάποιου υποκειμένου. [...] Ο Βορράς είναι όντως/φυσικά/πραγματικά και αναπόφευκτα ανώτερος του Νότου σε όλα τα επίπεδα. Χαίρει μιας αδιαμφισβήτητης οικονομικής, κοινωνικής, πολιτισμικής και πολιτικής υπεροχής που ενώ την έχει κερδίζει με το σπαθι του ταυτόχρονα του έχει χαρίσει! Αυτή η φυσική υπεροχή του Βορρά έχει σε κάθε περίπτωση και μια αποκλειστικά γεωπολιτική εκδοχή. Όταν επιτέλους σταματήσουμε να πιπλάμε την καραμέλα της υψηλής γεωπολιτικής σπουδαιότητας που δήθεν απολαμβάνει η Ελλάδα λόγω της γεωγραφικής της θέσης ίσως μπορέσουμε να διακρίνουμε το αυτονόητο. Σκεφτείτε την περίφημη κάθοδο των Δωριέων ή τον ορμητικό τρόπο με τον οποίο οι Ινδοευρωπαίοι ξεχύθηκαν από το Βορρά προς το Νότο και κύρα προσπαθήστε να φέρετε στο μυαλό σας μια οποιαδήποτε σπουδαία ιστορική διαδρομή αντιστροφώς. Σωστά, δεν υπάρχει.

Τρίτη 31 Μαΐου, Γήπεδο Μπάσκετ, Πάντειο Πανεπιστήμιο. «The Soft Power Lectures Show» 7:00 μμ Ιππιωνάκος 36, Ν.Κόσμος, Αθήνα ΤΚ 117 44

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΕΧΝΩΝ (ΠΑΤ) (Ελπίδα Καραμπά, Γλυκερία Σταθοπούλου, Δέσποινα Ζευκλή, Σοφία Ντώνια, Πάνος Σκλαβεβίνης, Κωνσταντίνος Χατζηνικολάου)

The Soft Power Lectures, Βίντεο αρχεία, 2016.

Σοφία Ντώνια Soft Power Screening, 2016

Πάνος Σκλαβεβίνης Οι Ανδρείοι της Ηδονής, HDV, 17', 2016

South, HDV, 11', 2016

Daysign: Αφηγήσεις γύρω από τον ελληνικό ήλιο, βιβλίο, περιορισμένη έκδοση 50 αντίτυπα, 2016

Κωνσταντίνος Χατζηνικολάου Άσπα, ψηφιοποιημένο φιλμ Σούπερ 8, 4', 2014 Η Άσπα ανάβει ένα τσιγάρο, βιβλίο, 2014

Fire Walker 2, ψηφιοποιημένο φιλμ Σούπερ 8, 3', 2015

Ηλιοβασιλέματα, περφόρμανς για φιλμ & ήχο, 7', 2016

Νίκος Αλεξόπουλος Σειρά Φωτογραφιών ΠΑΤ, 2016

ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Στεφανία Αμπλιανίτη & Σταυρούλα Μωρακάε , Το δείπνο (Νίκη Καναγκίνη), βίντεο σε επανάληψη 7', 2015

Κωστής Βελώνης Σχεδιασμός γλυπτικής εκτάκτου ανάγκης

Άγγελος Κράλλης Workout, broadcast/radio installation, 90

Faggots, faggots!, ποίημα, 2015

Γιάννης Παπαδόπουλος Εγκατάσταση, 2016

Θάληα Ραυτοπούλου Η πίστα χροού, προσωρινή εγκατάσταση, 2016

ACTOPOLIS – THE ART OF ACTION

Ένα εγχείρημα του Goethe-Institut και της Urbane Künste Ruhr

pat.uoa@gmail.com

www.facebook.com/patuoia

www.facebook.com/actopolis

www.actopolis.net